

Matutinis, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vespera, Completorio, & nocte surgamus ad confitendum ei.

Quos Psalmi per easdem horas dicendi sunt.

CAPUT XVII.

Jam de Nocturnis, vel matutinis digessimus ordinem Psalmodiae, nunc de sequentibus horis videamus (a) Prima hora dicantur Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria. Hymnus ejusdem horae post versum, Deus in adjutorium meum intende, antequam Psalmi incipiantur. Post completionem vero trium Psalmorum, recitetur lectio una, versus, & Kyrie eleison, & Missa sint. Tertia vero, Sexta, & Nona eodem ordine celebratur, oratio, versus, Hymni earundem horarum, terni Psalmi, lectio, & versus Kyrie eleison, & Missa sint. Si major Congregatio fuerit, cum Antiphonis dicantur; si vero minor, in directum psallantur. Vespertina autem synaxis quatuor Psalmis cum Antiphonis terminetur. Post quos Psalmos Lectio recitanda est, inde Responsorium Ambrosianum, versus, canticum de Evangelio, Litanie, & oratio Dominica, & fiant Missa: Completorium autem trium Psalmorum dictione terminetur, qui Psalmi directance, & sine Antiphona dicendi sunt. Post quos Hymnus ejusdem horae, lectio una, versus, & Kyrie eleison (b), & benedictio, & Missa fiant.

DECLARATIO.

Ibi: Prima hora dicitur Kyrie eleison (a) Secundum antiquam nostram consuetudinem, dicta Prima immediate, processionaliter exeuntes de Ecclesia, commemorationem facimus pro Fratibus defunctis, familiaribus, & Benefactoribus nostris, cum Psalmo De profundis, & oratione Deus venia largitor. Et pergitur ad Capitulum, ubi pronunciantur ex Martyrologio festa Sanctorum occurrentia, & dicitur Pretiosa more Romanae Ecclesiae. Ultimo legitur Capitulum Nonae, ubi non habetur proprium, & post Lectionem dicti Capituli, diebus ferialibus, & festis trium Lectionum legitur textus Regulae, & datur Benedictio, & audiuntur culpa, non autem in Dominicis diebus, vel festis de precepto Ecclesiae, aut de consuetudine locorum.

Ibi, & benedictio. 2. (b) Ista benedictio datur a superiore, sicut etiam in Completorio, quae sufficiat pro praesentibus Fratibus, & absentibus, ita ut opus non sit, etiam absentibus pro dormitione aliam benedictionem querere. Laudamus tamen si Fratres casu superiori obviantes, benedictionem petant, & accipiant.

3. Et Novitii, ac Juniores Professi suos magistros ad eorum Cellas pro ipsa benedictione adeant, antequam cubitum eant, Magistros vero hortamur, ut discipulos, quam citius possunt, dimittant.

4. Fit etiam post Completorium a superiore aqua benedicta aspersio dicendo: Asperges me &c. quo repetito absque alia oratione dicitur Psalmus: De profundis cum oratione: Deus qui inter Apostolicos pro Papa Eugenio IV., & Deus venia largitor pro fratibus ac benefactoribus &c.

Aspergat quoque Superior equam benedictam.

Post Primam alta quaedam dicuntur, & peraguntur.

Eodem modo componitur quinque Horae, tribus neque psalmis, Vespera autem quatuor, & pluribus Laudibus, ut supra.

Quo Ordine ipsi Psalmi dicendi sunt.

CAPUT XVIII.

In primis semper dicatur versus: Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina, & Gloria, inde Hymnus unicusquisque horae. Deinde prima hora, Dominica dicenda, sunt quatuor Capitula Psalmi centesimi octavi decimi. Reliquis vero horis, idest Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi octavi decimi dicantur. Ad primam autem secundae feriae dicuntur tres Psalmi, idest primus, secundus, & sextus, & ita per singulos dies ad primam, usque ad Dominicam dicantur per Ordinem terni Psalmi, usque ad nonumdecimum Psalmum, ita sane, ut nonus Psalmus, & septimus decimus partiatur in binas Glorias; & sic fiat, ut ad vigiliam Dominicae semper a vigesimo incipiat. Ad Tertiam vero, Sextam, & Nonam secundae feriae novem capitula, quae residua sunt de centesimo decimo octavo Psalmo ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expono ergo Psalmo centesimo octavo decimo, duobus diebus id est Dominica, & secunda feria, tertia feria: jam ad Tertiam, Sextam, vel Nonam psallantur terni Psalmi a centesimo nono decimo usque ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Quinque psalmi semper usque ad dominicam per easdem horas itidem repetantur: hymnorum nihilominus, Lectionum, vel versuum dispositione uniformi cunctis diebus servata, & ita scilicet, ut semper Dominica a centesimo octavo decimo incipiat.

Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui psalmi incipiantur a centesimo nono usque ad centesimum quadragesimum septimum, exceptis iis, qui in diversis horis ex eis sequestrantur, idest a centesimo decimo septimo, usque ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in vespera dicendi sunt. Et quia minus veniunt tres Psalmi, ideo dividendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inveniuntur, id est centesimus trigessimus octavus, & centesimus quadragesimus tertius, & centesimus quadragesimus quartus. Centesimus vero sextus decimus quia parvus est, cum centesimo quinto decimo conjungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum vespertinorum, reliqua id est Lectiones, Responsorium, Hymni, versus, vel cantica, sicut supra taxavimus, impleantur. Ad completorium vero quotidie iidem Psalmi repetantur, id est quartus, nonagesimus, & centesimus trigessimus tertius.

Disposito ordine Psalmodiae diurnae reliqui omnes Psalmi, qui supersunt aequaliter dividantur in septem nocturnum vigiliam, partiendo scilicet qui inter eos proximiores sunt Psalmi, & duodecim per unamquamque constituentur noctem. Hoc praecipue componentes, ut si cui forte haec distributio Psalmorum displicerit, ordine si melius aliter judicaverit, dum omnimodis id attendatur, ut omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur; Et Dominico die semper a capite repetatur ad vigiliam, quia minus in eis devotionis suae servitium ostendunt monachi, qui minus Psalterio cum canticis consuetudinarius per septimanae circulum psallunt, cum legamus Sa-

In Prima, Tertia, Sexta, & Nona dicuntur psalmi qui numerantur a 1 ad 19, & a 118 ad 127.

In Vesperis a 109 ad 107.

In Completorio psalmi 490 & 131.

In Matutinis reliqui psalmi, ita ut hebdomada Psalterium absolute valent.

De reverentia Orationis.

CAPUT XX.

Si cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non praesumimus, nisi (a) cum humilitate, & reverentia quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est. Et non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lacrymarum nos exaudiri sciamus, & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi forte ex affectu inspirationis divinae gratiae protendatur. In Conventu tamen omnino brevietur Oratio, & facto signo a Priore omnes pariter surgant.

Brevis, & pura esse debet oratio.

DECLARATIO.

Ibi: cum humilitate, & reverentia.

1. (a) Declaramus modo infra scripto reverentiam debere servari in Divinis Officiis cum Monachi Choro ingrediuntur, sive inde egrediuntur. In medio ante Sanctissimam Eucharistiae Sacramentum semper unicum genu usque ad terram flectant, capite nudato, & inclinato, (cum vero Sacramentum publice fuerit expositum, utrumque genu), si autem in Altari Majori Eucharistia non custodiatur, profunde se inclinent ad Crucem, postea venientes ad sedilia sua capite aliquantulum inclinato reverentiam faciant versus sedem Praelati.

De genuflexionibus capitulationis, ac inflexione &c.

Ante SS. Sacramentum.

Ante Crucem.

In Refectorio, Capitulo, aut alio loco.

In divinis Officiis, & Missa.

In Choro dicitur Officium, vel cantatur Missa.

2. In ceteris autem locis sufficit mediocris inclinatio, ut cum Refectorio, seu Capitulo, seu alium hujusmodi locum ingrediuntur.

3. Quoad genuflexiones vero, & erectiones in Divinis Officiis, & Missa, serventur omnino Rubricae Breviarii, & Missalis nostri, ut supra.

4. In principio Officii stantes, profunde, & reverenter inclinent caput, dum dicitur Pater noster, quemadmodum etiam, cum intra Officium dicitur Pater noster, & quando prima Oratio in qualibet hora, & missa recitatur.

5. Cum autem cantatur missa pro defunctis omni tempore ad orationes genuflectant.

6. Quando vero inchoatur Officium usque ad Gloria Patri, & quando dicuntur Capitula stent versus Altare, capite nudato. Cum vero dicitur Gloria Patri, aut in fine hymnorum, quando fit mentio de Sanctissima Trinitate, unus chorus contra alterum, Caput, & humeros inclinet, qui vero in superiorum sunt subcellis, versus Altare inclinentur.

7. Sacerdos, & Cantores in choro sacris induti, se inclinent versus Altare ad Gloria Patri, Pater noster, & cetera.

8. Quotiescumque dicitur Confiteor Deo, ad Missam videlicet. Primam, & Completorium, sicut & in Oratione, A cunctis fiat mentio de Patre nostro Sancto Benedicto.

9. Dum vero cantatur Epistola, vel Prophetia, versus, aut tractus post Epistolam, vel Prophetiam, sedeant Monachi.

10. Ad Evangelium omnes recti versus Altare stent omni tempore aperto Capite.

11. In praedictis tamen praeterquam in reverentia, quae fit ante Altare, & dum canitur, sive dicitur Evangelium, & a Consecratione usque ad communionem dispensamus cum Monachis propter multorum infirmitates quod a Kalendis Octobris usque ad finem Mensis Aprilis stent capite seminudato.

ctos Patres nostros, uno die hoc strenue implevisse, quod nos tepidi, utinam septimana integra perfolvamur.

DECLARATIO

Ibi: quod nos tepidi.

Omnes recitare debent Officia.

(a) Pater noster S. Benedictus nullum ex Monachis excipit a divini Officii recitatione, Ideoque ordinamus, quod quilibet Monachus Professus Officium Divinum recitet, & si non sit sacris initiatus secundum antiquissimam consuetudinem nostram.

De Disciplina psallendi.

CAPUT XIX.

Psallendum, voce, & corde

(a) Ubique credimus Divinam esse praesentiam, & oculos Domini in omni loco speculari bonos, & malos: maxime tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus Divinum, assistimus. Ideo semper memores sumus, quod ait Propheta: Servite Domino in timore. Et iterum, Psallite sapienter. Et, In conspectu Angelorum, psallam tibi. Ergo consideremus qualiter oporteat nos in conspectu Divinitatis, & Angelorum esse, & sic stemus ad psallendum, ut mens nostra concordet voci nostrae.

DECLARATIO.

Ibi: ubique Divinam credimus esse praesentiam.

Item altison, & pari voce, cum pausa, & in Choro, si quinquaginta Monachi, qui pariter quotidie celebrant, & Missam saltem diebus festis cantent.

1. (a) Statuimus, quod secundum morem nostrae Congregationis alta, sonora, & pari voce psallatur, verba non protrahantur, pariter inchoetur versus, & interposita competenti pausa pariter terminetur.

Cantus sit devotus.

Item consuetus in hebdomada S.

Hinc Monasteria libellos hujusmodi habeant.

2. Volumus etiam, quod officium Beatae Virginis eadem prorsus cura, qua Divinum perfolvitur, recitetur diebus juxta Rubricas Breviarii, praescriptis, & in Monasterio, in quibus sunt ultra Praelatum, vel superiorem, quatuor Monachi, omnino dicatur Divinum Officium, conventualiter in choro, & Missa quotidie celebratur, & saltem diebus festis, nulla admittenda excusatione, decantentur. Quam ordinationem ad illos quoque intelligimus extendi, qui in Monasteriorum membris habitant, in quibus praefatus Monachorum numerus reperitur. Cantus autem in quo toni Monastici servantur, ita studiose, ac devote ducatur, ut pia modulatione, tam nostra, quam fidelium adstantium corda excitata, ad coelestium contemplationem ferri assuescant.

3. In Officiis hebdomadae sanctae, nullo pacto varietur, aut mutetur cantus, tam in Lamentationibus, Cantico Benedictus, & Passione Domini, quam in aliis omnibus: Sed secundum ritum, & morem antiquum Congregationis fiat, ut simplicitas, & uniformitas servetur in omnibus.

4. Ad quod facilis, & commodius servandum volumus, ut omnia Monasteria habeant Libellos impressos, qui continent omnes Cantus hebdomadae sanctae, & Laudes, quae in receptione Novitiorum in Capitulo cantari solent, & alia hujusmodi.

De silentio in Dormitorio. De Confessione in eo audienda.

omnibus quovis tempore fervetur, nisi quis voluerit aliquid breviter, & submissa voce dicere.

11. Ordinamus propterea, quoad fieri potest, ne confessiones secularium in Dormitorio audiantur a quocumque, nisi Abbas jussit.

De rumore, vel strepitu.

12. Prælati vero, & seniores, Fratrum Confessiones ibi audire, eosque submissa voce exhortari possint.

De ejus munitio.

13. Fratres incedentes per Dormitorium ita quiete, & in cunctis moderate, & sine strepitu ibidem se gerant, ut alios non inquietent.

Quando accendenda.

14. Singulis hebdomadis ad minus Dormitorium, & Cella propter immunditias a Fratribus scopis mundentur.

Cum scapularum, & Caputio dormiendum.

15. (b) Sive Lucerna, vel lampas, quæ accenditur a Sacrista hora qua pulsantur signa ferotinae Salutationis Angelicæ, & ardeat tota nocte usque ad diem.

16. (c) Idest in Dormitorio eodem.

17. (d) Vestitos dormire Fratres intelligimus, si teneant Scapulare cum Caputio super tunicellam.

De excommunicatione culpæ.

CAPUT XXIII.

Prevaricatorum post secundam correctionem excommunicantur, & corporali poena puniantur.

Si quis Frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in alio contrarius existens sanctæ Regulæ, & præceptis seniorum suorum contemptor repertus fuerit, hic secundum Domini nostri præceptum admonetur semel, & secundo secrete a senioribus suis; si non emendaverit, obijgetur publice coram omnibus. Si vero neque sic correxerit, si intelligit qualis poena sit, excommunicationi subiaceat, si autem improbus est, vindictæ corporali subdatur.

Qualis debeat esse modus excommunicationis.

CAPUT XXIV.

Excommunicatio culpæ suspendent.

Secundum modum culpæ, excommunicationis, vel disciplinæ debet extendi mensura, qui culpæ modus in Abbatis pendeat iudicio: si quis tamen Frater in levioribus culpis invenitur, tantum a Mensæ participatione privetur. Privari autem a Mensæ consortio, ista crit ratio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non imponat, neque lectionem recitet usque ad satisfactionem. Refectionem autem cibi post Fratrum refectionem accipiat, mensura, vel hora, qua præviderit Abbas ei competere; ut si verbi gratia fratres reficiunt sexta hora, ille Frater Nona, si Fratres nona, ille vespertina, usque dum satisfactione congrua veniam consequatur.

De gravioribus culpis.

CAPUT XXV.

Determinatio poenæ pro graviore culpa.

(a) Is Frater, qui graviore culpæ noxa tenetur, suspendatur a mensa simul, & ab Oratorio. Nullus ei Fratrum in ullo jungatur consortio, neque in colloquio. Solus sit ad opus sibi injunctum, persistens in patientiæ luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam dicentis: traditum hujusmodi hominem Satanæ, in interitum carnis, ut spiritus salvus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat mensura, vel hora,

qua præviderit ei Abbas competere, nec a quocumque benedicatur transente, nec cibis, qui ei datur.

DECLARATIO.

Ibi: qui graviore culpa noxa tenetur.

1. (a) Quia in his declarationibus, & Constitutionibus plerisque in locis, & casibus pro qualitate, & gravitate culpæ certæ poenæ, ac poenitentia taxatæ sunt, pro pace bonorum, & ad reprimendam improborum audaciam, ut metus poenæ coerceat, quos Dei, & virtutis amor a malo non revocat; Ideo ordinamus Prælati, & aliis Superioribus, ut eas inviolabiliter faciant a transgressoribus observari.

Curent Superiores, ut prævaricatores impositis poenis faciant satis.

2. Quare si delictum, aut transgressio hujusmodi secreta fuerit, secrete quoque impositam poenitentiam facere non postponat delinquens, nec aliter a quocumque etiam a Prælato proprio dispensari valeat, nisi poenitentia per Ordinationes statuta, esset publice persolvenda, utpote in terra in Refectorio comedere, quo casu in aliam secretam commutari possit. Si vero delictum aut transgressio manifesta fuerit, publice etiam transgressor, secundum Statuta a Constitutionibus, vel a Superiore poeniteat. Quod si ille facere neglexerit, aut recuserit, a nemine ut supra dispensari valeat, & si intra triduum publice non poeniterit, pro hujusmodi contemptu bis eandem poenitentiam facere teneatur: si vero intra aliud sequens triduum pertinaciter distulerit eandem poenitentiam, etiam tertio cogatur iterare. Demum si aliis adhuc tribus diebus animo (quod Deus avertat) persistit contumaci, & indurato, statim tanquam incorrigibilis, rebellis, & obstinatus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, & Constitutionum Custodiæ (donec resipuerit, & prædictam poenitentiam toties facere promiserit, quoties ut supra distulerat, vel recusaverat) mancipetur.

Pœna juxta delicti rationem esse debet publica, vel secreta.

Si ea respiciatur primo, & secundo dupliciter, & tertio addatur Custodia.

3. Nec in aliquo præmissorum a Prælato suo, nec ab ullo alio, etiam a Præsidente ipso, nisi forte pro aliqua brevi prædictorum terminorum mora (& hoc ex aliqua rationabili causa) valeat dispensari, majori quippe vindictæ secundum quod dicit Beatus P. N. Benedictus in Regula subiacere debet, qui non vult humilitate corrigere, quod negligentia culpa deliquit.

Nec quisquam ea relaxare poterit.

4. Quod si nec resipuerit, nec ad cor redierit, tunc demum, ut Regula præscribit, austeriori disciplinæ subiaceat.

In quo quædam adhibentur etiam austeriori disciplinæ.

5. Igitur Generale Capitulum, & Congregationis Regimen, Monasteriorumque nostrorum Prælati prædicta omnia servant diligenter & ut dictum est curent ab hujusmodi transgressoribus inviolabiliter adimpleri.

De iis, qui sine iussione Abbatis junguntur Excommunicatis.

CAPUT XXVI.

Si quis Frater præsumpserit sine iussione Abbatis Fratri excommunicato quolibet modo jungere, aut loqui cum eo, vel mandatum ei dirigere, similem fortiat excommunicationis vindictam.

Ni subiaceant eidem Excommunicationi.

Qualiter debeat esse sollicitus Abbas circa Excommunicatos.

CAPUT XXVII.

Omni sollicitudine curam gerat Abbas circa de.

Abbas secreto ad eos mittat confessor, & suos.

delinquentes Fratres, quia non est opus sanis medicis, sed male habentibus; & ideo uti debet omni modo, ut sapiens medicus, immittere, quasi occultos consolatores Senipetas, idest Seniores sapientes Fratres, qui quasi secrete consolentur Fratrem fluctuantem, & provocent eum ad humilitatis satisfactionem: & consolentur eum ne abundantiori tristitia absorbeat, sed sicut ait Apostolus: confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omnibus. Magnopere enim debet sollicitudinem gerere Abbas circa delinquentes Fratres, & omni sagacitate, & industria curare, ne aliquam de ovibus sibi creditis perdat. Noverit enim se infirmarum curam suscepisse, animarum, non super sanas tyrannidem: & metuat Prophetæ comminationem, per quem dicit Deus: quod crassum videbatis, affumebatis, & quod debile erat, projecistis. Et Pastoris bonipium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta novem ovibus in montibus, abiit unam ovem, quæ erraverat, quærere, cujus infirmitati intantum compassus est, ut eam in sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

De iis, qui sapiens correcti non emendantur.

CAPUT XXVIII.

Hi excommunicantur, postea verberibus cadunt, deinde adhibentur pro ipso oratio, & tandem ejiciantur e Monasterio.

Si quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correctio, id est ut verberum vindicta in eum procedat. Quod si nec ita se correxerit, aut forte (quod abest) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua: tunc Abbas faciat quod Sapiens Medicus si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina Scripturarum divinarum, si ad ultimum usum excommunicationis, vel plagas virgarum, & jam si viderit nihil suam prevalere industriam, adhibeat etiam quod majus est suam, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam (a) utatur Abbas ferro abscessionis, ut ait Apostolus: auferte malum ex vobis. Et iterum: Infidelis si discedit, discedat, ne una ovis morbida, omnem gregem contaminet.

DECLARATIO.

Ibi: utatur ferro abscessionis.

Quod ad inmedicabiles attinent, serventur Decreta S. Congregationis, fugitivi vero recipiuntur, ac detineantur in carcere, in unoquoque Monasterio edificantur, usque ad sententiam Capituli Generalis.

1. In adhibendo contra incorrigibiles nostræ Congregationis Monachos hujusmodi extremum expulsionis remedium, serventur Decreta Sacræ Congregationis Concilii S. D. N. Urbani VIII. jussu edita de Regularibus Apostatis, & ejectionibus. Fugitivi vero cum omni sollicitudine requirantur a Monasteriis Professionis eorum, & in carcerem detrudantur pro modo culpæ puniendi. Propterea districte præcipimus omnibus Monasteriis nostrorum Prælati, ut in singulis Monasteriis tutos carceres habeant pro hujusmodi fugitivis, & aliis graviter delinquentibus.

2. Et quoniam ubi major subest culpa, & gravius scandalum, ibi sollicitior debet esse cura, ideo declarando ordinamus, ut fugitivi, qui præter fugam, aliquid notabile furto abstulerint, aliudve flagitium perpetraverint, sive ante,

sive post fugam, aut vitiose vixerint, omnino non negligantur, sed diligentius non parcendo laboribus, & expensis requirantur, etiam (si aliter fieri non potest) auxilio brachii secularis implorato, & ad Monasterium reducantur, in custodiam detrudendi donec per Capitulum Generale, sive Regimen, quid de ipsis agi debeat decernatur.

Licentia transfugendi ad aliam Religionem concedatur juxta dicta Congregationis Decreta.

3. Licentia vero transeundi ad aliam Religionem nemini ex nostræ Congregationis Fratribus concedatur, nisi servata forma prædicti decreti, seu Congregationis Concilii de Regularibus Apostatis, & ejectionibus.

Commisisti eodem modo ejiciantur, quo recipiantur.

4. Commissi vero nostri incorrigibiles, & contumaces, eo modo, quo recipiuntur expelli possunt. Et si quis eorum, post promissam stabilitatem, vitiosus, aut scandalosus repertus fuerit, servetur circa eum forma Regulæ secundum meritum, usque ad expulsionem inclusive. Ad quam tamen volumus quemquam Prælatorum procedere non posse, nisi servatis, quæ infra in susceptione eorum statuimus, scilicet cum consensu omnium Seniorum, aut duarum ex tribus partibus Conventus. Si Seniores non convenerint, nec amplius possint in aliis Monasteriis nostræ Congregationis recipi, nisi de consensu Prælati, & majoris partis Conventus, a quo recesserint.

Si debeant iterum recipi Fratres excentes de Monasterio.

CAP. XXIX.

Frater qui (a) proprio vitio egreditur aut projicitur de Monasterio, si reverti voluerit spondeat prius omnem emendationem vitii pro quo egressus est, & sic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc ejus humilitas comprobetur, quod si denuo exierit, usque tertio recipiatur. Jam vero postea sciat, omnem sibi reservationis aditum denegari.

Redeuntibus Fratribus etiam tertio aditus pateat.

DECLARATIO.

Ibi: propria vitio.

1. (a) Quia experientia docti, videmus Fratres Nostros a nobis, ut plurimum non recedere, nisi diabolica suggestionem seductos; ideo declaramus, eos quoque proprio vitio egredi, qui accepta licentia transeundi ad arctiorem Religionem, ea abutentes vagantur.

Fugitivi redeuntibus recipiuntur.

2. Ut autem quæ de his statuta sunt, cuncti sciant, non recedendo a Sacris Canonibus. Primo, si qui fugitivi sponte ad Monasteria redeunt, omnes quidem suscipiantur, sed ita, ut quod Dominus jubet, pro mensura peccati sit, & plagarum modus.

Eorum poenæ.

3. Quicumque igitur intra dies quinque ad Monasteria fuerint reversi arbitrio Prælatorum puniantur, non vero carcere formali pro solatuga. Transactis autem quinque diebus, carceri mancipentur. Quod si ultra dies triginta redire distulerint, tunc juxta S. P. N. Benedicti Regulam, in ultimo loco, & in carcere recipiantur.

A quibus liberari possunt.

4. Horum vero nullus e formali carcere liberari possit, nisi per Diffinitores, aut Regimen, & tunc non nisi prius desuper legitime formato pro-

De gestatione Cuculli.

12. In quolibet Monasterio nostro sit tabula, in qua descriptum sit, quibus horis, & diebus festis Cuculla deferri debeant, qui modus ab omnibus inviolabiliter servetur, firma quoque reliquos ritus Ecclesiasticos in omnibus Cereemonialis Romani dispositione semper manente.

De Decanis Monasterii.

CAPUT XXI.

Digniores eligantur, & si forte superbia inflati fuerint deponantur.

Si major fuerit Congregatio eligantur de ipsis Fratres boni testimonii, & sancte conversationis, & constituantur Decani, qui (a) sollicitudinem gerant super decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & precepta Abbatis sui (b). Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiat onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vite meritum, & sapientie doctrinam. Quod si quis ex eis, aliqua forte inflatus superbia reperit fuerit reprehensibilis: correptus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, deiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus est subrogetur, & de Preposito eadem constituimus.

DECLARATIO.

Ibi: sollicitudinem gerant.

Decani, & Prior curent servari Regularem Disciplinam.

1. (a) Ad officium Decanorum, & Prioris Clausuralis pertinent sollicitudinem gerere, ut regularis observantia in Monasterio vigeat, Officinas horis competentibus per vices visitent, Fratrum inobservantias, & excessus corrigant, nisi fuerint ita notabiles, ut ad Prelatum deferri mereantur.

Prior omnium Decani vero nonnullorum officiones ex officio exercere queant.

2. Prior Clausuralis omnium confessiones, ex officio audire potest, eosque absolvere, preterquam a reservatis; Decani vero, Sacerdotum, quidem Decanorum, & Titularium ex officio. Ad Clericorum, & Commissorum non nisi ex delegatione, & expressa deputatione Prelati, quibus quoque particulares licentias concedent, juxta facultatem sibi a superiore traditam.

Invigilent etiam aliteribus.

3. Diligentem insuper curam habeant, quod ceremonie Congregationis, & ordinata per Capitulum, seu Prelatum observentur: invigilent precipue, ut Divinum Officium devote dicatur, ac studeant communibus Fratrum exercitiis, & Capitulo culparum interesse.

Ibi: qui Decani tales eligantur.

Qui sint ad Decanatum promovendi.

4. (b) Ut autem ad prescriptum Regule Decani constituantur, statuimus, neminem posse eligi in Decanum, nisi qui saltem per biennium continuum tempore sui Sacerdotii observantia regulari vacaverit (exceptis Lectoribus, & Predicatoribus, de quibus infra num. 11.) quique sufficienti literatura, ac probis moribus prae-ditus sit, & bonum testimonium habeat a Prelato, in cujus Monasterio saltem per annum integrum, tempore quo ad Decanatum promovendus erit, commoratus fuerit, vel ab iis Prelatis, sub quorum cura eo anno, licet in diversis Monasteriis vixerit, & praesertim de cujus doctrinae sufficientia, & vite merito constet per testimonium a Visitatoribus medio eorum juramento coram Diffinitoribus, & Capitulo Generali ferendum: praevius quoad literarum scientiam in actu visitationis diligenti examine, & quoad morum probitatem, exacta inquisitione, prout statuitur in literis in forma Brevis Clementis VIII. sub die 6. Martii 1593., & Pauli V. die

21. Martii 1608. Ac praevia etiam attestazione de hujusmodi vite integritate, & sufficientia per Prelatum, qui pro tempore praerit Monasterio professionis ejusdem promovendi (cujus nomine ad Decanatum proponi, & promoveri debet) in Diffinitorio cum Juramento facienda. Qui Prelatus si ad Capitulum non accesserit, teneatur praedictam attestacionem in scriptis medio suo juramento, subscriptione, & sigillo roboratam, ad Diffinitores transmittere, & in casu mortis a Priore, & senioribus, ipsorum pariter juramento, subscriptionibus, & sigillo Conventus munita, transmittatur, alias hujusmodi electiones, seu promotiones, quae non servata forma praesentis Constitutionis, fieri contigerit, nullas, & invalidas esse ipso facto decernimus, & declaramus. Si qui autem inter Decanos reperiantur, qui ad suum munus peragendum, ob aliquam infirmitatem, vel alios defectus impotentes, seu inhabiles sint, absolvantur a Regimine, & inter Decanos cum Titulo (si in reliquis fuerint emeriti, & bonum testimonium habuerint a Prelatis suis) numerentur: Sin minus a Titulo, & Regimine removeantur, & alii sufficientes in locum illorum substituantur. Qui omnes, ut in studio regularis disciplinae sint solliciti, ac Fratres ad eam amplectendam (ut ex officio tenentur) excitare non negligant, quotannis in Capitulo Generali novae electionis judicio subjiciantur, & pro singulis a Diffinitoribus suffragia ferantur, ac si nunquam antea fuissent electi ut eo pacto in officio retineantur, prout decernitur in praefato Brevis Clementis VIII.

De Decanis impotentibus.

Decanorum electiones innoventur singulis Capitulis Generalibus.

De electione, & auctoritate Magistri Novitiorum illi Decanorum non multum absumi.

Decani absente Superiore, ejus vices gerant, & mandata servant.

Ad Decanatum sexdecim, & ad Magisterium Novitiorum octodecim requiruntur anni Religionis.

In quovis Monasterio unito, & in tota Congregatione, tricesimi dumtaxat Decani eligantur.

10. Ne autem alicujus Monasterii Professus alterius Monasterii nomine possit in Decanum eligi, neque sub quovis pretextu quisquam ex Monachis ad Decanatum, vel ex Decanis ad Prioratum, aut ex Prioribus ad Abbatiam ante praenitum tempus habitari, districte omnino prohibemus. Si quis autem doctrina, & morum probitate praeditus annuum decimum sextum Religionis compleverit, & Decanatus locus in Monasterio suae professionis non vacaverit, vel propter aliquam infirmitatem minus ad Regimen idoneus judicatus fuerit, possit in Capitulo generali a Diffinitoribus, vel in diea a Praefide, & Visitatoribus eligi in Decanum Titularem.

Dignus Decanus, si non vacet, donari poterit Decano titulo a Capitulo Generali, vel Dieta.

Lectores vero qui in quibusdam Monasteriis, & Congregationibus in praecipuis Urbium summa laudabiliter exercent, super numeratione declarati poterunt.

Decani post quinquennium ascendere possunt ad Prioratum Clausuralem, sed inter eas potior sit ratio Decanorum, Magisteriorum, Priorum vero ad Abbatialem dignitatem, non nisi post altetura quinquennium.

Superiores Vocales silentium servent sub certa poena.

Priores, & Decani donec in proprio Monasterio auctoritate possint: Cogitatione.

Eodem in loco, singularem cum senioribus, ardente Candela, & vestiti dormite debeant.

Senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pauperes, (b) Candela jugiter (c) in eadem Cella ardeat usque mane. (d) Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, ne forte per somnium vulnerentur, dormientes: & ut parati sint Monachi semper, & facto signo, absque mora surgentes festinent invicem se prevenire ad opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores Fratres juxta se non habeant Lectos, sed permixti cum Senioribus. Surgentes vero ad opus Dei invicem se moderate cohortentur, propter somnolentorum excusaciones.

DECLARATIO.

Ibi: singuli per singulos Lectos.

1. (a) Secundum modernum morem, propter honestatem, & ut liberius Fratres in Orationibus, & aliis spiritualibus valeant se exercere, ac ut vitetur curiositas: Dormitorium divisum est in diversas Cellas, & assignamus unicuique Fratrum Cellam unam, sic, ut singuli in singulis dormiant, etiam Novitii.

Assignatur unicuique Cellula, & cura.

2. Quilibet autem Cella Novitiatu habeat in superiori parte Ostii foramen coopertum, de foris tabella versatili, qua facilliter hinc inde dimoveri possit, e quo Frater in Cella existens videri queat a Magistro Novitiorum, an se spiritualiter exerceat, vel aliud agat, quod foramen nullus interius operire praesumat sub poena infra scripta.

In ostio Cellarum Novitiatu sit foramen, quod nemo inferior aperiat, sub certa poena.

3. Nemo Fratris Cellam, etiam si alterius Monasterii existat ingrediatur, ipso in ea existente, & similiter eo absente sine ejus licentia, aut nisi de licentia Praelati, vel superioris, & quantum cum debita licentia simul in Cella sunt, ostium semiapertum teneatur.

Nec quis alterius Cellam ingrediatur sine licentia, vel in ea cum alio inane clauso ostio.

4. Nec possit Frater quancumque Ecclesiasticam personam, vel laicam cujuscumque conditionis existat, in Cellam introducere sine licentia superioris Monasterii.

Vel exterum in propriam admittat.

5. Nec audeat Frater aliquis sine praefata licentia ullo tempore, Cellam claudere, ita quod de foris aperiri non possit Clave communi. Qui cumque vero in quolibet supradictorum sex Casuum contrafecerit: sejunet semel pane, & aqua in terra in Refectorio.

Item non claudere debet Clave communi.

6. Frater autem extra Cellam suam existens, licentiam dare valeat alteri Fratri, ut Cellam suam aliqua honesta causa ingrediatur.

Potest tamen fracti dare licentiam ingrediendi Cellam. Et eam claudere debet Clave communi.

7. Et ne contingat aliquid asportari de Cellis a secularibus, qui plerumque curiosi per Monasterium, & Dormitorium vagantur, mandamus, ut ferrea serae, quae clavibus communibus aperiuntur, ostiis Cellarum apponantur.

Nulla vero modo Capfas nisi sit Prior, qui communi tantum clave utatur, sub certa poena.

8. Capfas, seu scabellum clavibus obsertata, habere nemini fas sit, praeterquam Priori Clausurali, qui intra octo dies ab Officialium publicatione confimilem clavem Abbati tribuere teneatur. Si secus fecerit, totum Psalterium intra ostidium recitet, ceteri vero arbitrio Superioris puniantur.

9. Quilibet autem Frater caute teneat lumen in Cella, & extinguat, & nullus candelas applicet Lectisterniis, aut parietibus ligneis propter incendii periculum. Si quis vero contrafecerit, dicat suam culpam in Capitulo, graviter puniendus.

De cura adhibenda circa lumen.

10. Silentium continuum in Dormitorio ab omni-

Quomodo dormiant Monachi.

CAPUT XXII.

(a) Singuli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conversationis secundum dispensacionem Abbatis sui singuli accipiant. Si potest fieri, omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non finit, deni, aut vicea cum

processu, & accurate perpenso, qua poena sint rei plectendi.

Quomodo iterum con- cedi possit eis locus Profes- sionis.

5. Nec sic liberatis locus professionis restituatur, nisi in Capitulo Generali Diffinitores omnes consenserint, & his referentibus ad uni- versos Congregationis Praelatos duae eorum ex- tribus partibus id approbaverint. In qua rein- tegratione illud tantummodo temporis spatium eis concedendum esse declaramus, quod ante fugam in Congregatione absoluerunt; non vero illud, quod in fuga male prolegerunt. Non enim scirendum est, ut qui exempli gratia, decimo professionis suae anno Religionem deseruit, & anno vigesimo, id est decimo post fugam receptus fuit, eos praecedat, qui integros quindecim, aut novemdecim annos perseveraverunt sub suavi obedientiae jugo, maxima etenim erga illos Patrum liberalitas erit, si decem anni ante fugam transacti, ipsis post poenitentiam computentur.

Præter hæc, alia etiã crimi- na puniuntur.

6. Præter hæc si fugitivus habitum dimiserit, ut Apostata juxta Sacros Canones puniatur. Si autem alia quævis præter fugam animadvertenda, tam in Congregatione, quam extra perpetrarit, exactissimam omnium reddat in Judio rationem, poenas debitas recepturus pro modo culpæ.

Si respuerint, ascendere poterunt pedes- trentiam ad pri- stinos gradus.

7. Quibus omnibus rite peractis, & in acta relatis, si digna deinde poenitentiae opera fecerint, laudabiliter in Congregatione vivendo, poterunt (omnibus Diffinitoribus consentientibus) munus Congregationis, pro subsequen- tium temporum ratione esse capaces: si trinas Visitatorum approbationes singulis trienniis obtinuerint, ut scilicet post primum reversionis suae triennium Subdiaconorum gaudeant dignitate, post secundum Diaconorum, post tertium Sacerdotum; ac deinceps etiam ad quascumque fuerint dignitates per ordinem, judicati idonei, dummodo ad singula triennali censura lex Visitatorum (ut dictum est) & novem Diffinito- rum suffragiis fuerint approbati. Idemque dici- mus de iis, qui in libro irreligiosè viventium, tanquam dyaboli fuerint adnotati.

Idem intelli- gendum de irreligiose vi- ventibus, & carceribus legi- time mancipatis.

8. Hoc idem intelligi volumus de Fratribus non fugitivis, qui tamen semel custodiae fuerint legitime mancipati. Poena enim legitimi carceris, quam consequitur infamia, & inhabilitas assequendi gradum superioritatis, illis tantum inflicta intelligi debet, qui sive propter fugam, sive ob alia facinora legitime sententia- ti, carceribus condemnati fuerint.

Discedentes a suo Monasterio sine scripta licen- tia fugitivi censentur.

9. Ut autem fugitivi, & suspecti a non suspec- tis, nec fugitivis dignoscantur, Ordinamus quod Fratres cujuscumque dignitatis, aut conditionis fuerint, qui quacumque de causa a suis Monasteriis ad alia loca pergant, secum deferant literas patentes Superiorum suorum, cum expresso nomine locorum, qua transire debe- bunt subscriptas, ac sigillo munitas, aliter ubi- cumque fuerint inventi, tamquam fugitivi custodia mancipentur a quibuscumque Praelatis, aut Superioribus Monasteriorum nostrorum.

Alii Patres certiores sicut de fugitivis, expulsi, & defunctis.

10. Admoneantur etiam Patres Monaste- riorum nostrorum de Fratribus fugitivis, expul- sis, & licentiatas a Superioribus Monasteriorum, a quibus recedunt (quemadmodum fit de Fra- tribus Defunctis) ut ab omnibus evitari hi possint, illi requiri.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

C A P. XXX.

(a) Omnis ætas, vel intellectus proprias debet habere mensuras, ideoque quoties Pueri, vel Adolescentiores ætate, aut qui minus in- telligere possunt, quanta poena sit excommuni- cationis; hi tales dum delinquant, aut jejuniis nimis affligantur, aut acris verberibus coercentur, & sanentur.

Pueri, & ado- lescentiores jejuniis, & ver- beribus corripiantur.

D E C L A R A T I O.

Ibi: omnis ætas, vel intellectus.

1. (a) Nullus posthac ad probationem admittendus erit, qui non expleverit decimum quintum annum.

Nullus ad- mittatur ad probationem ante 15. an- num.

2. Circa vero Adolescentiores istos, quia experientia didicimus, quosdam ex his incurabi- les ægritudines incurrisse ob nimias austerita- tes; hortamur Praelatos, & Patres Monasterio- rum nostræ Congregationis, ut in jejuniis, & vigiliis Regularibus erga hujusmodi adolescentem pium, & discretum habeant intuitum, quatenus in validiori ætate ad Regularis vite observantias propensiori animo, & uberiori fructu valeant incumbere.

Nec hujus- modi adoles- centes severe subiciantur Regulari disciplina.

3. Mandamus item, ut Juniores in Novitia- tibus sub cura Magistri Novitiorum per quin- quennium ad minus instituendi, relinquuntur, nec inde amoveantur nisi aliqua urgente neces- sitate. Cum vero amoti a Novitiatu fuerint sal- tem per biennium, Prioris cure, ac directione tradantur, ut quoad fieri potest in eadem disci- plina permanent, in qua Novitiatus tempore adoleverunt. Liceat tamen Praelatis, ex aliqua rationabili causa, ipsorum Judio, & Superio- rum Monasterii consilio approbanda prove- ctiores nondum expleto quinquennio, ex Novi- tiatu extrahere, dummodo ætatis suæ annum, saltem decimum nonum excesserint. Si autem contigerit (quod Deus avertat) ut ex alicujus prævaricatione, ceteri scandalum sumant, ne una ovis morbida totum corrumpat ovile: Sta- tuimus, ut si post adhibitam poenitentiam saluta- res a Praelato, aliisque Superioribus (Magistro Novitiorum deferente) cognitum fuerit de præ- fati Juvenis incorrigibilitate, ex Novitiatu, non- dum elapso quinquennio extrahi possit. Ne ve- ro commodum ex ipsa malitia reportetur, tali- bus, sic extractum subijcimus, poenitentis. Per totum scilicet reliquum quinquennii tempus sit ei Monasterium, ex cuius Novitiatu extrahitur, pro carcere. Silentium observet cum Saeculari- bus, & Monachis (Patre Spirituali excepto, aliisque, quibus Praelatus indulserit) post omnes Professos degradatus maneat; & demum bis in hebdomada in pane, & aqua, cum zona ad col- lum, comedat in terra in Refectorio.

In Novitiatu quinquennio commoveatur, neque ex eo egrediantur ante 19. annum, nisi iusta de cau- sa, ut si sine inexcusabili- bus, quo ta- men casu puniuntur.

De Cellerario Monasterii.

C A P. XXXI.

Cellerarius Monasterii (a) eligatur de Congregatione sapiens, maturus moribus, sobrius, non multum edax, non elatus, non turbolentus, non injuriosus, non tardus, non prodigus, sed timens Deum, qui omni Congrega- tioni sit, sicut Pater. Curam gerat de omnibus, (b) sine jussione Abbatis nihil faciat. Quæ ju- ven-

Qualis esse, quid agere, & quomodo se gerere de- beat Cellerarius.

ventur, custodiat: Fratres non contristet. Si quis autem Frater ab eo forte aliquid irrationabili- ter postulat, non spernendo eum contristet, sed rationabiliter cum humilitate male petenti deneget. (c) Animam suam custodiat, memor semper illius Apostolici præcepti: Quia qui bene ministraverit gradum sibi bonum acquirit. In- firmorum, Infantium, Hospitum, Pauperum- que cum omni sollicitudine curam gerat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Judicii rationem redditurus est.

Omnia vasa Monasterii, cunctamque sub- stantiam, ac si Altaris Vasa sacraata conspiciat. (d) Nihil ducat negligendum, neque avaritiæ studeat, neque prodigus sit, aut extirpator sub- stantiae Monasterii, sed omnia mensurate faciat, & secundum jussione Abbatis sui. Humilitatem ante omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est: Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei injunxerit Ab- bas, ipse habeat sub cura sua, a quibus eum pro- hibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur: memor divini eloquii, quid mereatur qui scandalizaverit unum de pa- sillis. Si Congregatio major fuerit, solatia ei dentur, a quibus adjutus, & ipse æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis com- petentibus dentur, quæ danda sunt, & petantur, quæ petenda sunt: ut nemo perturbetur, neque contristetur in Domo Dei.

D E C L A R A T I O.

Ibi: Eligatur.

1. (a) A Praelato scilicet de consilio senio- rum Diffinitoribus, vel Regimini proponendus, & ab illis promovendus. Sit autem Decanus om- nino moribus gravis, & probatus.

Proponatur a Praelato, eli- gatur a Diffi- nitoribus, & ipse sit Deca- nus.

A quibusdam communibus Ordinationi- bus non exi- matur.

Ibi: Animam suam custodiat.

2. (b) Cellerarii non sic se immergant tem- poralibus, quin vacent spiritualibus, sed sic tran- ceant per bona temporalia, ut non amittant æter- na. Et ut facilius spiritualibus exercitiis vacare possint: Volumus omnino, ut in Cella Dormi- torii dormiant: negotia tamen Monasterii in- Celleraria exerceant, ac saltem singulis diebus festivis Missas celebrent, quoad fieri potest Cho- rum, & Refectorium frequentent.

Inconsulto Abbate non edificet, nec disponat de rebus alicujus momenti sub- ceteris poenis.

Ibi: Sine jussione Abbatis nihil faciat.

3. (c) Et præcipue, ne omnino fabricas construat intus, aut extra Monasterium sine scientia, & voluntate Praelati sui, alias quoque res, quæ fuerint alicujus momenti, puta vendi- tiones frugum, Vini, Olei, & aliarum rerum in quantavis summa, & similibus, cum Prae- lato, vel eo absente cum superiore communicet, nec sine ejus approbatione, & licentia perficiat.

4. Caveat autem omnino a cujusvis arboris incisione in possessionibus Monasterii, itaut ne- upam quidem, inciso, & non probante Praelato aut incidat, aut incidi faciat; serioque exami- net, ubi agitur de sylvis, vel arboribus non- caduis quid de jure facere possit, ne limites suæ facultatis excedat, poenasque, ac censuras extra- vag. Pauli II., & Decreti Sacre Congregationis de rebus Eccles. non alienan. incurrat, graviter si fecus fecerit a Superioribus quoque puniendus, Experientia enim edocet cognoverimus quantum

ex arborum incisione Monasteria patiantur de- trimentum. Caveat insuper, ne Monasteria de- bitis aggravet sua incuria, quod si fecerit, de- ponatur.

Ibi: nihil negligendum ducat.

5. (d) Quilibet Cellerarius computa, ratio- nes, debita, credita, expensas quotidianas, & tam nummorum, quam rerum exitus singulo quoque mense ostendat Praelato, & Superiori- bus, qui omnes illis computis si ea probaverint manu sua subscribant, & mutatus ad aliud Mo- nasterium, priusquam recedat, rationem omnino reddat exercitii sibi commissi, coram Superiori- bus præfati Monasterii, unde discedit. Quod si non fecerit, jejnet semel in pane, & aqua, ul- terius etiam acris a Visitatoribus puniendus, & corrigendus: Ipsi vero Visitatores, si indulgen- tiores fuerint a Diffinitorio puniantur.

Singulis men- sibus rerum, omnium, & in- ducellæ Mo- nasterii totius admisionis ratio- nem reddet sub- ceteris poenis.

6. Si autem quavis de causa intra sexennii tempus, vel hujusmodi sexennio completo, ab officio Cellerariæ absolutus fuerit, ad Prioratum tamen (etiam si habeat alia requisita) promove- ri non possit, nisi prius integre, & fideliter cor- ram Praelato, & Superioribus Monasterii, ratio- nem reddiderit suæ administrationis, ac ipsius computa ab eisdem (super quo conscientiam cu- jusbet ipsorum oneramus) approbata, subscri- pta, & legitime solidata fuerint, attestacionem- que habeat in scriptis de hujusmodi approbatio- ne, prædictorum subscriptionibus, ac juramen- to validatam, Diffinitoribus, vel Regimini, ut canonice promoveri possit, presentandam.

Non nisi a Su- perioribus ab- solutus, ad Prioratū pro- moveri pote- rit.

7. In administratione rerum temporalium, ea cautio adhibeatur, ne Praelati eam per se ipsos exerceant, sed per Cellerarios a Diffinitoribus, vel Regimine deputatos, juxta literas in forma Brevis Clementis VIII., & Pauli V.; temporalia vero negotia Monasteriorum nostrorum per se- cularibus, aut Commissos potius quam per Mona- chos tractentur.

Retum tem- poralium ad- ministratio Monachis, ne- gocia vero se- cularibus, vel Oblatis com- mittantur.

8. Rectoris, & membrs Monasteriorum nostrorum non deputentur ullo modo Mona- chi, etiam si sint Decani, qui non sint provectæ ætatis, adminus annorum 35., & præsertim ha- biles ad prædicta recte administranda, ac morum honestate conspicui, qui teneantur statutis tem- poribus Cellerario rationem reddere suarum ad- ministracionum, & eidem in his, quæ ad prædi- ctas administraciones pertinent, parere. Quando vero Cellerarius, e Monasterio egreditur, nullo modo solus, sed saltem famulo associatus, in- cedat.

Rectoris præ- ficiantur Mo- nachi ad mi- nus 35. anno- rum, & Cella- rarius solus non incidat.

9. In singulis autem Monasteriis, Diffinito- res, vel Regimen prout statuitur in prædicto Bre- vi Clementis VIII., deputent Monachum pro- batum, ac fidelem in Depositarium, penes quem pecuniæ omnes quacumque ex causa ad Mona- sterium, tam ex Celleraria, & aliis membrs, ac Rectoris supradictis, vel ex causa cujuscum- que canonis, laudemii, census, aut cujusbet alterius rei, & emolumenti, quam ex Sacrificia provenientes, reponantur: cujus Depositarii præcipua cura sit in destinatis rationum Libris fideliter, ac diligenter hujusmodi pecunias de- scribere; earum autem, ne obolum quidem expendat, aut alicui quovis prætextu solvat, nisi cum mandato Cellerarii, aut Vicarii Sacrificæ respective, ipsorum manu, ac Praelati, vel in- ejus absentia, Superioris Monasterii subscripto: Hujusmodi autem mandata in preparato codi- ce de-

Eligatur fide- lis Depositari- us omnium pecuniarum, quæ non sol- vant sine Offi- cialium man- datis, quæ tunc impendantur, in necessariis duntaxat su- tibus.

ce describantur, expressa in iis summa pecunie, cui, & qua de causa fuerit persoluta, ut ex eisdem facilius Visitatoribus innotescat, an huiusmodi redditus in solitis, ac necessariis Monasterii sumptibus, vel forsam in aliis inutilibus, ac superfluis (quod omnino vetitum est) impendantur, & si qui sint abusus tam circa huiusmodi inutiles, & superfluas expensas, quam circa presentis Constitutionis observantiam, præsertim sub prætextu, quod aliqui redditus ad Cameram Abbatialem pertineant, & de illis Prælati pro libito, in commodum tamen Monasteriorum disponere possint, ab iisdem Visitatoribus serio mandetur, ut omnino tollantur, & huiusmodi redditus in necessarios Monasteriorum usus convertantur.

De Ferramentis, vel rebus Monasterii.

CAPUT XXXII.

Quibus, & que cautione tradenda curatorem Monasterii.

(a) Substantia Monasterii in Ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus provideat Abbas Fratres, de quorum vita, & moribus securus sit, & eis singula, ut utile iudicaverit, (b) consignet custodienda, atque recolligenda. Ex quibus Abbas Breve teneat, ut dum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt, sciat quod dat, aut quid recipit. Si quis autem fordidè, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripatur, si non emendaverit disciplina Regulari subiacet.

DECLARATIO.

Ibi: Substantia Monasterii.

Rorum omnium inventaria sunt.

1. (a) Quilibet Officialis intra mensem a die publicationis sue faciat Inventarium de rebus Monasterii, quæ pertinent ad suum officium; Et Prælati habeat apud se Inventarium universale omnium rerum tam mobilium, quam immobilium Monasterii omnino Visitatoribus exhibendum.

2. Omnes vero libri Monasteriorum nostrorum, non solum notentur in Inventario communi, sed ulterius scribantur in singulis nomenclationibus, & Monasterii, cuius sunt, signato eorum numero in ordine cæterorum.

Res Ecclesie quo casu secularibus commo- dandæ.

3. Tapetia vero Ecclesiarum, & ornamenta Divino cultui dicata, deinceps secularibus non commoventur, nisi forte immineret periculum gravioris scandali, quo casu habita discretione personarum, & temporum, Prælati prudenter providere possint.

Ibi: consignet custodienda.

Cautum Prælati, ut Cellerarii exigant, Officialis vero redditus exactam rerum rationem, aliter utrosque puniant.

4. (b) Diligenti cura faciant Patres hoc Capitulum observari, & ut solite custodiantur, & conserventur omnia bona mobilia, & immobilia Monasteriorum, invigilent Prælati, ut de huiusmodi Bonis ad singula officia spectantibus ab unoquoque Officiali, expleta eius administratione integra, & exacta reddatur ratio a Cellerario accurate exigenda. Quod si aliquis ex Officialibus in huiusmodi administrationibus, propter suam incuriam, vel malitiam (quod abfit) aliquod grave Monasterio detrimentum intulerit, vel non custodiendo bona ab ipso per Inventarium recepta, vel expleto officio illa successori integre, & fideliter non consignando, a Prælo suo pro modo culpe severe puniatur. Cellerarii vero in exigenda ratione negligentes, poena eorum culpis consentanea pariter afficiantur, Adhibeatur tamen a Visitatoribus, cum ad Monasteria visitanda pervenerint, omnis diligentia, ut Abbates, & Cellerarii tam in Monasterio, quam in Curtibus, & Grancis superfluas omnes amputent expensas, maxime vero circa equos, famulos, quadrigas, & alia huiusmodi, iis tantum, quæ Prælatos Regulares, ac Monachos, voto paupertatis adstrictos, decet, contenti. Accurate etiam ipsi Visitatores perpendant, quoniam pacto Monasteriorum prælatorum redditus augeri, expensæque minui possint. Pari quoque vigilantia, ac solitudine inquirent, an Possessiones a Colonis sint diligenter cultæ, arboribusque consistæ, ac etiam Armentis, & cæteris ad culturam necessariis convenienter instructæ; necnon, an ulterioris bonificationis sint capaces, ut Monasteria aere alieno oppressa sublevari queant. Quod si ex avaritia, aut negligentia, damnum aliquod Monasteriis illatum fuisse conspexerint: moneant Abbates, ut contra Cellerarios, & alios Officiales procedant, usque ad Officiorum privationem, & ulterius, si id qualitas delictorum exegerit. In Provincia autem in qua Monasterium aliquod prædictorum officialium incuria, aut infidelitate (quod Deus avertat) in ruinam vergit, teneantur omnes ejusdem Provincie Abbates commonefacere præfatos Visitatores, ut valeant ipsi Monasterio jam labenti, de opportuno remedio providere.

5. Sane cum privilegia ipsa Congregationis multis, magnisque laboribus, ac difficultatibus impetrata sint, summa diligentia, & custodia conservari mandamus, quæ cum etiam quadruplicata sint, quatuor Monasteriis deputamus custodienda, videlicet Monasterio S. Justine de Padua, Sancti Spiritus prope Papiam, Sanctæ Mariæ de Florentia, & Sancti Pauli de Urbe. In quibus Monasteriis maxima cura servari volumus in loco tuto ab igne, & humiditate, a furibus, in Archivio duabus clavibus obserato, extrahanturque, aut ter in anno novo aere afflandi, ne situ marcescant, & a tineis corrodantur.

Visitatores etiam præsertim in Visitatoribus cõsulant eum Monasteriorum necessitatibus, tum utilitati.

Privilegia si- nua diligentia serventur in Archivio qua- tuor Monasteriorum.

6. Distinctius autem mandamus, & inhibemus, ne inde amoveantur sine speciali licentia Præfidentis, & duorum Visitatorum. Urgente vero necessitate absque eorum licentia ad alia Monasteria nostra tantum transferri possint.

Qua ratione amoveri que- ant.

Non nisi reli- cta in scriptis memoria, & per spatium unius mensis sub certa pagina.

7. Qui ea requisierint, & acceperint, teneantur (relicto ibi acceptionis Chirographo) illa remittere post eorum usum, intra mensem. Et si is qui acceperit, legitima causa cessante intra mensem remittere distulerit: singulis diebus septem Psalmos poenitentiales cum litanis, usquequo remissa fuerint, dicere teneatur. Quælibet vero Monasteria habeant transumpta authentica Privilegiorum saltem usitatorum, quæ accurate custodiantur.

In singulis Monasteriis extant eorum authentica transumpta.

8. Ne arcana, quæ fidelitati Visitatorum committuntur ullo unquam tempore patefieri contingat, assignamus Archivia Monasteriorum illorum, in quibus Capitulum Generale celebrabitur, ubi in Capis, obserata clave, quæ semper penes Præfidentem pro tempore sit, acta Visitatorum præcedentis anni custodienda erunt. Si quæ autem sunt aliæ scripturæ ad Congregationem nostram spectantes, in Monasterio S. Justine de Padua serventur.

Acta Visitatorum, & alia scripturæ in certis Monasteriis custodiantur.

9. Sigilla Congregationis, tam magnum, quam parvum cautissime custodiantur, ne aliqua fraus inde suboriatur.

Sigilla quousq; diligenter serventur, & si quis ea adul-

10. Quol.

DECLARATIO.

Ibi: Radicitus.

teatur, vel is abiretur carceribus mancipetur.

Unanimo itq; Monasterium iura sua taceat, & quidem proptis sum- tibus.

Vel Congregationis, vel plurimum Monasteriorum, quibus tamen definitio tempore solvi debent.

Habeant quoque Monasteria Regestrum Ordinationis cujusque anni.

Nihil habeat, quod Abbas non debeat, & omnia sint communia, aliter puniantur.

10. Quodlibet autem Monasterium diligenter servet sua Sigilla, sive magnum (quo utuntur cum quid sit nomine Prælati, & Conventus) sive parvum, quo utitur Prælati in privatis literis. Et nullus alius, nisi de licentia ipsius Prælati, ullo eorum uti possit. Quæ sigilla tam Congregationis, quam Monasteriorum, si quis suadente Diabolo, adulterari, iisque abati præsumpserit, carceri mancipetur.

11. Et quia non sufficit custodire scripturas, & Jura Monasteriorum nisi ab Impugnatoribus tuta serventur; idcirco statuimus, quod si aliquando secularis, aut Ecclesiastica persona jura, aut privilegia Congregationis in toto, vel in parte infregerit, vel aliquo modo improbe molestare tentaverit: siquidem ipsa injuria in detrimentum particularis tantum Monasterii cesserit, Prælati illius Monasterii, omni quo voluerit iusto remedio, causam suam impigre, prudenter tueatur, nec aliquo modo jura, ac privilegia ipsa violari permittat; ubi vero se cause tuende imparem viderit, Patri Præfidenti, vel Visitatori, & Priori Generali negotium omne insinuare non negligat, quos omnino volumus causam huiusmodi in se suscipere, & sumptibus ipsius Monasterii in Romana Curia, vel alibi, sicut opus fuerit, tueri.

12. Si vero Pater Præfidentis, aut Visitatores ipsum Monasterium judicaverint impotens ad expensas, fiat sumptibus Congregationis, ad quos restituendos ipsum Monasterium teneatur, nisi ei Capitulum Generale iusserit relaxandos.

13. Poterunt tamen P. Præfidentis cum uno Visitatore, vel duo simul Visitatores providere, ut unum, aut plura Monasteria subveniant Monasterio impotenti pro jure suo tuendo, si in Congregatione defuit pecunie: restitutione tamen faciendi de pecuniis commodatis, tempore per ipsos restituendo.

14. At si molestia illata in totius Congregationis redundat iacturam, Pater Præfidentis, communibus Congregationis sumptibus, illius jura defendenda curabit.

15. In unoquoque Monasterio sit Regestrum in quo, quæ singulis triennii per Generale ordinantur Capitulum, notentur, videlicet quæ totam respiciunt Congregationem. Et similiter habeatur libellus, in quo notentur ea, quæ specialiter ad illud Monasterium pertinent, prout fuerint per singula triennia per Capitulum Generale, Dietas, & Visitatores ordinata.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

CAPUT XXXIII.

Præcipue hoc vitium (a) radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque tabulas, neque graphium, sed nihilominus: quippe quibus, nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia vero necessaria a Patre Monasterii sperare, nec quidquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permisit, omniaque omnibus sint communia, ut scriptum est, ne quisquam suum esse aliquid dicat, aut præsumat. Quod si quisquam hoc nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admonetur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiacet.

DECLARATIO.

1. (a) Intentio Regulæ est, quod non solum in exterioribus amputanda sit proprietas, sed etiam quando Prælati perpendit aliquam rem nimio affectu possideri, ita forte, ut Frater resisteret, si ab eo auferri contingeret, propterea Patres caveant, ne aliquid concedant alicui ad usum in vita ejus, quia talis concessio est valde proprietati similis, sed concedant ad beneplacitum superioris.

Nihil concedenda in pecuniis utitur.

2. Permittimus autem Monachis nostris, ut habeant libros cum licentia suorum Prælatorum & pro usu suo teneant, etiam si missi fuerint ad alia loca Congregationis nostræ, restituendos nihilominus post eorum decessum, illis Monasteriis, quibus inscripti fuerint.

Possunt tam Monachi secum ferre libros.

3. Et quoniam cum aliquis ex nostris moritur extra suæ professionis Monasterium oriri solent lites tum super libris, tum super aliis rebus: ad eas præcavendas, ordinamus, quod tam libri non signati, quam alia omnia, quæ reperta fuerint apud quemvis nostræ Congregationis Prælatum, Monachum, sive Commissum Defunctos, intelligantur esse, & sint ejus Monasterii, in quo talis Defunctus assignatus erat, dummodo illuc pervenerit. Quod intelligendum est de pecuniis, & aliis rebus, quæ cum effectu, & realiter apud ipsos sunt: quæ autem non reperiuntur apud ipsos cujuscumque generis sint, sive pecunie, sive libri signati, sive alia ejusmodi sint, & esse intelligantur Monasteriorum professionis eorum, nisi forte ipse ante mortem ad levandam conscientiam suam, alicui coram testibus dixisset, hanc vel illam rem esse hujus, vel illius Monasterii.

Res Defunctorum alicui Monasterio adscripserit, illius sint, quæ nulli adsignata sunt, & apud ipsos extiterint, eorum Monasterio; alia vero, Monasterio Professionis, concedantur.

4. In Breviariis, sicut & in aliis libris scribatur nomen Monasterii, cui acquisita fuerint, & nomen Cassinensis Congregationis, ut supra Cap. 32. Mandantes omnibus nostræ Congregationis Patribus, ut cum finito Capitulo, ad Monasteria sibi assignata applicaverint, in ipsorum ordinatione: ante, vel post Officialium absolutionem, immediate, Breviaria, & libros, & alia quæcumque si habuerint appretiable, sibi ab omnibus denunciari mandent. Quæ omnia ipsorum arbitrio, ac beneplacito sunt dispensanda, ut vitium proprietatis amputetur in Monachis.

In libris inscribant nomen Monasterii, quosvis, & alia eorum res dispense Abbas.

5. Curent etiam, ut singuli Monachi singulis annis conficiant librorum omnium, quos habent Inventarium, quod propriis Prælati exhibeant, qui diligentissime considerabunt, an in iis sint libri per indicem prohibiti. Insuper omnium Monachorum Cellas ter saltem in anno visitabunt, inquirentes, an alios habeant libros, præter in Inventario descriptos; quod si quis deprehensus fuerit huiusmodi libros vetitos habere, serventur ea, quæ in Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim ad Officium Sanctæquisitionis adversus hereticam pravitatem pertinentibus statuuntur.

Conficiat Inventarium librorum etiam prohibitorum sub certis pen- nis.

6. Et ne quandoque aliquod scandalum oriri contingat, prohibemus Fratribus nostris, ne inordinate per se, vel per alios a Consanguineis suis, vel ab aliis extraneis pecunias petant, & accipiant. Qui contrafecerit pecuniis privetur, & jejuret in terra in pane, & aqua in Refectorio.

A nomine inordinate accipiant pecunias.

Y 2

7. In-